

ע"פ 12514/03/20 - אטיאס אהוד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 12514-03-20 אטיאס אהוד נ' מדינת ישראל

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת גילת שלו
המבקש	אטיאס אהוד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

ביום 17.2.19 קיבל המבקש דוח הזמנה לדין, בגין הובלת מטען ברכב נגרר, כשמשקלו הכולל של הרכב עולה על המשקל הכולל המותר (750 ק"ג במקום 500 ק"ג), והודע לו כי עליו להתייצב למשפט בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע ביום 15.7.19. המבקש לא התייצב לדין ונדון בהעדרו לפסילה על תנאי וקנס בסך 1,200 ₪.

ביום 5.3.20 הגיש המבקש בקשה להארכת מועד לערער על פסק הדין, ובקשה ל"עיכוב הליכים", כשכוונתו להליכי גביית חוב עקב אי תשלום הקנס, ולאמצעי תיקון שהוטלו עליו ע"י משרד הרישוי.

לטענת המבקש, הוא לא התייצב לדין לאור עומס עבודה שגרם לו "לפספס" את הדין; ביום ביצוע העבירה הוא לא היה מודע לכך שהוא חורג ממשקל ההעמסה ולא היתה לו דרך לדעת זאת, והוא ביצע את העבירה בתום לב; בו ביום רשינו נפסל מנהלית ל-30 יום והוא אף קיבל הוראת איסור שימוש ברכב, שכלל גם את תשלום הוצאות האחסנה; ולכן העונש הכולל שקיבל חמור ולא מידתי. לאור כל האמור, הוא מבקש הזדמנות להעלות את טענותיו בפני בית המשפט, כדי לקבל הקלה בעונשו.

המשיבה מתנגדת לבקשה, ומציינת כי המבקש לא הסביר את השיהוי בהגשת הבקשה; כי לא העלה כל טענה לעיוות דין פרט לטענות לגבי חומרת העונש; וכי העונש שהוטל עליו מתון ביותר, ואינו כולל את האמצעים הנוספים שהוטלו עליו.

לאחר שעיניתי בבקשה ובנימוקיה ובתגובת המשיבה, באתי למסקנה כי דין הבקשה להדחות.

הסמכות להאריך מועד להגשת ערעור פלילי קבועה בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ובשונה מבהליך האזרחי, אינה מצריכה טעמים מיוחדים. החוק אינו מפרט את השיקולים למתן הארכת מועד לערער, אך בפסיקה רבה נקבע כי במסגרת שיקול דעתו, על בית המשפט להביא בחשבון את התקופה שחלפה

מאז המועד האחרון לערעור, כאשר ככל שחלף זמן רב יותר יש צורך בנימוקים משכנעים יותר; את הנימוקים לאיחור בהגשת הבקשה, והאם מדובר בעילה מתקבלת על הדעת; את השאלה אם הנאשם היה מיוצג בהליך קמא; ואת סיכויי הערעור.

בבש"פ 5988/06 נגר ואח' נ' מדינת ישראל (25.7.06), נקבע בהקשר זה:

"אין ליתן אורכה להגשת ערעור או בקשת רשות ערעור בפלילים, אלא בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת. בהקשר זה, כבר נפסק כי: 'ככל שמשך האיחור ארוך יותר כן יגבר משקלם של הנימוקים האחרים הנוטים לדחיית הבקשה...'".

אשר למשך השיהוי, מעיון בפסיקה עולה למשל, כי נדחו בקשות להארכת מועד בטענה של תקלה משרדית, על אף שדובר בשיהוי של 10 ימים בלבד (בש"פ 7424/13 פיטוסי נ' מדינת ישראל (20.11.13)), או עקב קשיים בהסדרת הייצוג, כשדובר בשיהוי של כחמישה שבועות (בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.8.09)).

בענייננו, המבקש כלל לא הסביר את פשר השיהוי הרב שחל בהגשת הבקשה (למעלה מ-6 חודשים מתום המועד האחרון לערעור).

גם סיכויי הערעור קלושים. המבקש נדון בהעדרו כדין, לאחר שזומן לדיון ולא התייצב, ולא הציג סיבה מניחה את הדעת לאי ההתייצבות; המבקש למעשה מודה בעבירה, ואינו מעלה כל טענה המקימה חשש לעיוות דין; העונש שהוטל על המבקש קל יחסית לחומרת העבירה וכולל מאסר על תנאי וקנס בלבד; כאשר שאר הסנקציות שהוטלו עליו, הן סנקציות מנהליות שהוטלו כחוק ע"י הרשויות (הן קצין המשטרה והן רשות הרישוי), וממילא בית המשפט אינו יכול להתערב בהן במסגרת ערעור.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית, וכן נדחית הבקשה לעיכוב הסנקציות השונות שהוטלו על המבקש.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט אדר תש"פ, 15 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.